

Ad 3. Statens forligsmand skal heller ikke have mulighed for at udskyde konflikter. Som reglerne er nu, har han mulighed for at udsætte en varslet konflikt i op til en måned. Denne fremgangsmåde tjener udelukkende til at give samarbejdsideologien endnu en chance.

Forligsinstitutionen har gennem årene spillet en væsentlig rolle, når det gjaldt om at sikre kapitaljerne profit. Den seneste studehandel, som arbejderklassen netop er blevet præsenteret for (overenskomstforliget), bevirker, at nu kommer forligsinstitutionen — med alle sine forligsmænd — virkelig på arbejde. Det vil især gælde ved underorganisationernes forhandlinger, hvor arbejderne *har mulighed for* at udøve et pres, via lokal faglig aktivitet. At LO-toppens forhandlere på de generelle krav skulle have en anden opfattelse end forligets ophavsmænd (den socialdemokratiske regering), er der ikke en levende sjæl, der tror på. Nej, forligsinstitutionens rolle bliver at få det indkomstpolitiske forlig igennem som overenskomstforlig. Den eneste forskel, der er mellem dette forlig og overenskomstindgrebet i 1975, er, at denne gang går det fra folketinget til forligsinstitutionen — i 1975 var det bare

omvendt. Direkte ophøjelse af et mæglingsforslag til lov eller forlig af denne karakter — der er ingen forskel. Det er et direkte angreb på arbejderklassen, og forligsinstitutionen spiller en meget central rolle for disse overgreb.

I den borgerlige arbejdsretlige opfattelse fremhæves det altid som et væsentligt træk, at arbejdsforholdene fastsættes ved frivillig aftale mellem arbejdsmarkedets parter — arbejdsgivere og arbejdere — uden indblanding udefra. I den borgerlige ideologi kaldes forhandlings- og aktionsretten i høje vendinger for „fundamentale demokratiske frihedsrettigheder“. Men ligesom ved alle andre såkaldte „frihedsrettigheder“ i det borgerlige samfund er der i de konkrete situationer begrænsninger og indskrænkninger i disse rettigheder. Denne lov tjener direkte til at knægte arbejderklassens aktions- og strejkeret.

I konsekvens af, at VS afviser mæglingsbegrebet, må denne lov fjernes. Mæglingsbegrebet må vi som socialister tage afstand fra og i stedet fremsætte kravet: *forhandling—aktion*, som det eneste socialistiske alternativ. *Forligsmandsloven må helt væk.*